

[Justitsministeren]

hånd har et givet resultat, men det må være en udredning, der skal til. Vi må også drøfte udvalgets sammensætning, og jeg mener, at det må være en helt klar forudsætning, at vi under hele denne sag fastholder den nordiske enhed på området.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg bemærkede selvfølgelig hr. Ole Espersens ansigtsudtryk, da han omtalte min ordførertale, men blot for at præcisere det, fordi der er også en anden ordfører, der har været lidt i tvivl om, hvad jeg egentlig mente, så var det selvfølgelig justitsministerens sunde skepsis over for forslaget nuværende udformning, som jeg gav justitsministeren fuldstændig ret i.

Så er jeg egentlig glad for det spørgsmål, som hr. Kofod-Svendsen stillede ministeren vedrørende Jon-sagen, nemlig om netop den sag kunne få betydning for dette forslag. Det kunne jeg godt tænke mig en præcisering af fra ministerens side.

Ole Espersen (S):

Jeg burde nok i den tidligere omgang have præciseret, at konventionen selvfølgelig kan bruges som fortolkningsbidrag i dansk ret, men konventionen kan jo ikke have gyldighed i modstrid med dansk ret. Hvis der er tvivl mellem konventionens krav og dansk ret, mener jeg, at domstolene selvfølgelig skal følge konventionen, men den får nu engang en stærkere status, hvis den udtrykkeligt er gjort til en dansk lov på det niveau, som love befinder sig på. Det er det, der er baggrunden for ønsket.

Jeg synes da, det nordiske samarbejde er udmærket, men jeg mener ikke, der var noget samarbejde, dengang vi ratificerede og gennemførte den europæiske menneskerettighedskonvention. Jeg var selv med i dette arbejde, da vi kom frem til FN's konvention om menneskerettigheder, og der var i hvert fald ikke noget nordisk samarbejde. Da gjorde man, hvad man syntes var traditionen og fandt nødvendigt i de forskellige lande.

Det har jo så også medført, at Finland i dag har inkorporeret FN's menneskerettighedskonvention, mens de øvrige nordiske lande har foretaget det, vi plejer at gøre, nemlig en konstatering af, at der er harmoni, eller en omskrivning.

Så der er ikke nordisk enhed i dag, og jeg er faktisk bange for ministerens sidste udtalelse. For hvad nu, hvis svenskerne f.eks. siger: Vi har en regel i svensk lov om, at man kan sidde i varetægt i 17 dage – tror jeg det er – uden at skulle for en dommer? Lad os bare tage det som et eksempel. Så vil svenskerne sige: Når vi har det her i Sverige, tør vi søreme ikke gøre den konvention til en del af svensk ret, for så får vi måske ballade for det. Og så siger de nej.

Skulle det så medføre, at vi, der heldigvis ikke har en sådan regel, også skulle sige nej? Det ville jeg være ked af. Derfor håber jeg ikke, at det er et fuldstændig ubetinget krav, at alle lande skal gøre det samme, for at vi kan gøre det, som vi ellers måtte anse for at være det rigtige.

Af den grund håber jeg heller ikke, at det nordiske samarbejde skal forsinke processen alt for meget. Men selvfølgelig skal der gå en rimelig tid. Jeg vil dog nok mene, at nogle af de mange spørgsmål, ministeren rejste her, egner sig bedre til at blive drøftet og behandlet i arbejdsgruppen, og så kan retsudvalget få et oplæg til sin tid. Ellers tror jeg, der går meget, meget lang tid med nogle ganske komplicerede ting.

Det, vi især bør drøfte i Retsudvalget, er selvfølgelig kortfattet: Hvilke negative virkninger måtte en inkorporering have og hvilke positive? Det skal vi selvfølgelig drøfte dér.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

En bemærkning til hr. Ole Espersens sidste indlæg: Som jeg nævnte tidligere, har Finland for ganske nylig taget initiativ til at kontakte de øvrige nordiske lande for at drøfte erfaringer og synspunkter også om menneskerettighedskonventionens placering i retssystemet i konsekvens af Finlands vej ind i Europarådet. Det er for mig et af de gode udtryk for, at sådan bør man gøre, og finnerne har altså også følt, at der var et behov for en nordisk drøftelse af disse ting, og det er det, jeg lægger megen vægt på. Det er altså noget, som ikke bare jeg, men også andre nordiske lande anvender som en fremgangsmåde, man finder både hensigtsmæssig og rigtig.

Fru Pia Kjærsgaard tog et spørgsmål op, som også et par andre ordførere var inde på, nemlig spørgsmålet om sagsbehandlingstiden ved Europarådets organer på dette område, Domstolens lange sagsbehandlingstid. Jeg tror ikke, at en inkorporering vil medføre, at man får hurtig-